

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијси савјет

Rješenje
Po zahtjevu privrednog subjekta Meridian Tech d.o.o. Banja Luka

Sarajevo, februar 2021. godine

Broj: UP-04-26-4-015-39 /20
Sarajevo, 16.02.2021. godine

Na osnovu člana 25. stav (1) tačka e), člana 41. stav (1) tačka c), člana 42. stav (1) tačka c), člana 11. Zakona o konkurenciji («Službeni glasnik BiH», br. 48/05, 76/07 i 80/09) i čl. 205. Zakona o upravnom postupku («Službeni glasnik BiH», br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), u postupku pokrenutom na osnovu Zahtjeva za pokretanje postupka broj: UP-04-26-4-015-1/20 od 10.4.2020. godine, podnesenom od strane privrednog subjekta Meridian Tech d.o.o. Banja Luka, ul. Skendera Kulenovića, 78000 Banja Luka, zastupan po advokatu dr. Predragu Barošu, ul. Nikole Pašića 16, 78000 Banja Luka protiv Ministarstva finansija Republike Srpske, Trg Republike Srpske br.1, 78000 Banja Luka i privrednog subjekta nCity network d.o.o. Banja Luka, ul. Boška Tošića br. 19a, 78000 Banja Luka, radi utvrđivanja postojanja zloupotrebe dominantnog položaja protivno odredbi člana 10. stav (2) tačke b) i d) Zakona o konkurenciji, Konkurencijsko vijeće na 82. (osamdesetdrujoj) sjednici održanoj dana 16.02.2021. godine donijelo je djelimično

RJEŠENJE

- (1) Odbija se Zahtjev privrednog subjekta Meridian Tech d.o.o. Banja Luka protiv Ministarstva finansija Republike Srpske i privrednog subjekta nCity network d.o.o. Banja Luka, radi utvrđivanja postojanja zloupotrebe dominantnog položaja u smislu člana 10. stav (2) tačke b) i d) Zakona o konkurenciji na relevantnom tržištu usluga posredovanja u plaćanju u internet igrama na sreću na teritoriji Republike Srpske, kao neosnovan.
- (2) Obavezuju se Podnosilac zahtjeva, privredni subjekti Meridian Tech d.o.o. Banja Luka, da uplati administrativnu taksu u ukupnom iznosu od 1.500,00 KM (jednahiljadpetstotina i 00/100) u korist Budžeta institucija Bosne i Hercegovine.
- (3) Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine, službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Konkurencijsko vijeće je dana 10.04.2020. godine, pod brojem: UP-04-26-3-015-1/20 zaprimilo Zahtjev za pokretanje postupka (u daljem tekstu: Zahtjev) privrednog subjekta Meridian Tech d.o.o. Banja Luka, u. Skendera Kulenovića, 78000 Banja Luka (u daljem tekstu: Podnosilac zahtjeva ili Meridian Tech) zastupan po advokatu dr. Predragu Barošu, ul. Nikole Pašića 16, 78000 Banja Luka protiv Ministarstva finansija Republike Srpske, Trg Republike Srpske br.1, 78000 Banja Luka (u daljem tekstu: Ministarstvo finansija RS) i privrednog subjekta nCity network d.o.o. Banja Luka, ul. Boška Tošića br. 19a, 78000 Banja Luka (u daljem tekstu: nCity network) radi utvrđivanja zabranjenih konkurencijskih djelovanja,

odnosno, zloupotrebe dominantnog položaja protivno odredbi člana 10. stav (2) tačke b) i d) Zakona o konkurenciji.

Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da isti nije kompletan, te je zatražilo dopunu dana 14.05.2020. godine aktom broj: UP-04-26-3-015-1/20. Podnosilac zahtjeva je dostavio traženo aktom broj: UP-04-26-3-015-3/20 od dana 26.5.2020. godine nakon čega je Konkurencijsko vijeće utvrdilo da je isti kompletan, u smislu člana 28. Zakona, te je izdalo Potvrdu o prijemu kompletnog i urednog Zahtjeva broj: UP-04-26-3-015-4/20.

1. Stranke u postupku

Stranke u postupku su privredni subjekt Meridian Tech d.o.o. Banja Luka, ul. Skendera Kulenovića, 78000 Banja Luka, nCity network d.o.o. Banja Luka, ul. Boška Tošića br. 19a, 78000 Banja Luka i Ministarstvo finansija Republike Srpske, Trg Republike Srpske br.1, 78000 Banja Luka.

1.1. Privredni subjekt Meridian Tech d.o.o. Banja Luka

Privredni subjekt Meridian Tech d.o.o. Banja Luka, ul. Skendera Kulenovića, 78000 Banja Luka registrovan je u Okružnom privrednom sudu u Banjoj Luci dana 18.11.2019. godine pod brojem: (..)*¹

1.2. Privredni subjekt nCity network d.o.o. Banja Luka

Privredni subjekt nCity network d.o.o. Banja Luka, ul. Boška Tošića br. 19a, 78000 Banja Luka registrovan je u Okružnom privrednom sudu u Banja Luci dana 20.06.2019. godine pod brojem: (..)*. Osnovna registrovana djelatnost privrednog subjekta glasi: izdavanje ostalog softvera, šifra djelatnosti – 58.29.

1.3. Ministarstvo finansija Republike Srpske

Ministarstvo finansija RS osnovano je u skladu sa Zakonom o republičkoj upravi („Sl. glasnik RS“, broj 115/18) kao republički organ uprave organi uprave koji obavljaju upravne i druge poslove u jednom ili više upravnih područja a nisu pod nadzorom nekog drugog organa uprave već su neposredno potčinjena Vladi Republike Srpske.

Glavne aktivnosti Ministarstva određene su članom 18. Zakona o republičkoj upravi a odnose se na:

- sistem finansiranja opštih društvenih potreba (javna potrošnja);
- sistem poreza, doprinosa, taksa, i dr. dažbina i igara na sreću;
- sistem finansiranja i formiranja razvojnih fondova;
- praćenje ostvarivanja politike i mjera u oblasti deviznog sistema, i bankarskog sistema;
- sistem finansijskog poslovanja;
- izrada i izvršenje republičkog budžeta i godišnjeg obračuna budžeta, kompenzacije, regrese, naknade i investicije koje se finansiraju iz sredstava Republike;
- poslove republičkog trezora;
- upravljanje novčanim tokovima, dnevno praćenje novčanih sredstava;

¹ (..)*- podaci predstavljaju poslovnu tajnu

- javni dug i njegovo servisiranje;
- nadzor nad namjenskim korišćenjem sredstava Republike i poslova društvenih prihoda utvrđene zakonom i dr. poslovi koji mu se stave u nadležnost.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je tokom postupka primjenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta («Službeni glasnik BiH», br. 18/06 i 34/10), Odluke o definisanju kategorija dominantnog položaja («Službeni glasnik BiH», br. 18/06 i 34/10), te odredbe Zakona o upravnom postupku («Službeni glasnik BiH», br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), u smislu odredbi člana 26. Zakona.

Konkurencijsko vijeće je uzelo u obzir i Zakon o republičkoj upravi („Sl. glasnik RS“, broj 115/18), Zakon o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 22/19, 131/20).

3. Postupak po Zahtjevu za pokretanje postupka

Kao razloge za podnošenje zahtjeva, Podnosilac zahtjeva u bitnom navodi slijedeće:

- da je privredni subjekt Meridian Tech d.o.o. Banja Luka privredno društvo koje kao pretežnu djelatnost obavlja djelatnost kockanja i klađenja (92.00), te kao takvo priređuje internet igre na sreću;
- da je društvo primorano da angažuje posrednika u plaćanju za internet igre na sreću kako bi moglo obavljati osnovnu djelatnost kao priređivač;
- da Pravilnikom o priređivanju internet igara na sreću („Službeni glasnik RS“ 45/19, 64/19 i 104/19) (u daljem tekstu: Pravilnik), tržište za posrednike u plaćanju je ograničeno, te će Podnosilac zahtjeva plaćati višu cijenu od one koju bi moglo ostvariti bez zabranjenih konkurencijskih djelovanja i zloupotrebe dominantnog položaja subjekta protiv kojih je Zahtjev podnesen;
- da je Pravilnikom, odnosno odredbom člana 16. stav 4) Pravilnika, Ministarstvo finansija RS ograničilo tržište na štetu potrošača i druge privredne subjekte dovelo u nepovoljan i neravnopravan konkurentski položaj u odnosu na konkurente;
- da je odredbom člana 16. stav 4) Pravilnika propisano da se u slučaju kada se plaćanje vrši elektronski, putem posrednika (vaučeri, bonovi, elektronski ili digitalni novac i sl.), posrednik u plaćanju može biti pravno lice koje je dužno pribaviti odobrenje Ministarstva finansija RS uz ispunjavanje određenih uslova a to su:

a) da posjeduje računarski sistem koji se može povezati sa računarskim sistemom Ministarstva finansija RS u svrhu praćenja plaćanja u internet igrama na sreću,

b) dužno je da omogući da uplate u internet igrama na sreću budu trenutno vidljive priređivaču, igraču i Ministarstvu finansija RS,

c) dužno je da ima iskustvo u obavljanju usluga posredovanja u plaćanju u igrama na sreću,

d) da ima sjedište u Republici Srpskoj i da najveći obim poslovanja obavlja u Republici Srpskoj,

e) da je ostvarilo promet od najmanje 5.000.000,00 KM u oblasti posredovanja u plaćanju u igrama na sreću u posljednjih godinu dana.

- da Podnosilac zahtjeva smatra da donošenjem Pravilnika, odnosno odredbama člana 16. stav 4) Pravilnika i propisivanjem diskriminatorskih uslova za obavljanje djelatnosti posrednika u plaćanju kod internet igara na sreću, prema subjektima koji nemaju sjedište u Republici Srpskoj ili koji nemaju najveći dio prihoda u Republici Srpskoj, se spriječava i ograničava konkurencija i da je suštinski zloupotrijebljen dominantan položaj Ministarstva finansija RS, koje je za korist društva nCity network uspostavilo ograničenja i obaveze koje po svojoj prirodi ili trgovinskim običajima nisu u vezi sa djelatnošću za koju se propisuju uslovi obavljanja;
- da Ministarstvo finansija RS u fazi donošenja nije dostavilo nacrt Pravilnika Konkurencijskom vijeću čime je postupilo suprotno odredbi člana 25. stav 2) Zakona o konkurenciji;
- da je privredni subjekt nCity network jedino društvo koje ima odobrenje Ministarstva finansija RS za obavljanje djelatnosti posredovanja u plaćanju kod internet igara na sreću sa tržišnim udjelom od 100% te da je Ministarstvo finansija RS upravo za korist i interes navedenog društva ustanovilo ograničenja koja nisu u vezi sa konkretnom djelatnošću, nego su isključivo uspostavljeni kao barijera ulasku odnosno kako drugi konkurenti ne bi mogli obavljati navedenu djelatnost;
- da je Ministarstvo finansija RS kao organ uprave, oduzela pravo dosadašnjim posrednicima da obavljaju navedenu djelatnost propisujući restriktivne uslove, značajno sprečavajući, ograničavajući i narušavajući tržišnu konkurenciju, a suprotno Zakonu o konkurenciji, Zakonu o igrama na sreću i Ustavu Republike Srpske;
- da je ministar finansija RS zakonom ovlaštena osoba da donese pravilnik kojim se propisuju tehnički uslovi, sadržaj pravila i procedura i način priređivanja internet igara na sreću. Međutim, donošenjem Pravilnika i propisivanjem sporne odredbe, ministar je izašao iz okvira ovlaštenja propisanih odredbom člana 93. stav 4) Zakona o igrama na sreću. Navedena zakonska odredba ovlašćuje ministra finansija samo da propiše tehničke uslove, sadržaj pravila i procedura i način priređivanja internet igara na sreću. Pri tome zakonodavac nije ostavio mogućnost da se podzakonskim aktom koji se donosi za izvršavanje navedenog Zakona, propišu ograničenja za slobodno preduzetništvo i tržište na štetu potrošača, a naročito ne ograničenja koja su u suprotnosti sa Zakonom o konkurenciji, Zakonom o privrednim društvima i Zakonom o stranim ulaganjima, navodi se u Zahtjevu;
- da su spornom odredbom ograničeni i privredni subjekti koji nemaju najveći obim poslovanja u Republici Srpskoj, odnosno i domaći poslovni subjekti sa sjedištem u Republici Srpskoj koji imaju pretežan obim poslovanja u inostranstvu uključujući i Federaciju BiH. Dakle, i poslovnim subjektima čiji najveći obim poslovanja nije u Republici Srpskoj ili čije mjesto sjedišta nije u Republici Srpskoj iako imaju registrovanu poslovnu jedinicu ili na drugi način zakonito obavljaju djelatnost u Republici Srpskoj, onemogućeno je da budu posrednici u plaćanju, odnosno da dobiju odobrenje Ministarstva finansija RS, navodi se u Zahtjevu;
- da su pored navedenog, sporne odredbe u suprotnosti i sa odredbom člana 108. stav 2) Ustava Republike Srpske i odredbom člana 63. stav 2) Zakona o republičkoj upravi;
- da s obzirom na vrijeme izmjene Pravilnika, te tržišni udio privrednog subjekta nCity network od 100%, podnosilac Zahtjeva smatra da je jasno da postoji izričit ili prećutan dogovor navedenog privrednog subjekta sa Ministarstvom finansija RS da se tržište ograniči i isključe potencijalni konkurenti jer trenutno ne postoji niti jedan privredni subjekt osim društva nCity network koji sa ovako propisanim uslovima može dobiti odobrenje Ministarstva finansija RS za obavljanje

predmetne djelatnosti.

Konkurencijsko vijeće je na osnovu navoda iz Zahtjeva i dostavljene dokumentacije, ocijenilo da povrede Zakona, na koje Podnosilac zahtjeva ukazuje, nije moguće utvrditi bez provođenja postupka, te je donijelo Zaključak o pokretanju postupka dana 16.07.2020. godine broj: UP-04-26-3-015-5/20. S obzirom na okolnosti u predmetnom postupku a koji se između ostalog odnose i na stanje proglašene pandemije virusa COVID-19 koji je utjecao na rad Konkurencijskog vijeća, kao i činjenice da je za utvrđivanje činjeničnog stanja i ocjenu dokaza bilo potrebno izvršiti dodatne analize, Konkurencijsko vijeće je produžilo rok za donošenje konačnog rješenja za dodatna 3 (tri) mjeseca u smislu člana 41. stav (2) Zakona, Zaključkom o produženju roka broj: UP-04-26-3-015-18/20 od 16.11.2020. godine.

4. Usmena rasprava

S obzirom da se radi o postupku sa strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je zakazalo usmenu raspravu, u skladu sa članom 39. Zakona, dana 28.01.2021. godine (poziv dostavljen aktom broj: UP-04-26-3-015-28/20, broj: UP-04-26-3-015-29/20 i broj: UP-04-26-3-015-30/20 od dana 19.01.2021. godine).

Usmena rasprava održana je u sjedištu Konkurencijskog vijeća uz prisustvo advokata (..)*², punomoćenika privrednog subjekta Meridian Tech d.o.o. Banja Luka, punomoćenika Ministarstva finansija RS-a (..)* te punomoćenika privrednog subjekta nCity network d.o.o. Banja Luka, (..)*.

Na usmenenoj raspravi stranke su se izjasnile da ostaju kod svojih dosadašnjih iskaza i dokaza s tim da je svaka strana priložila i dodatnu dokumentaciju kojom potvrđuju svoje tvrdnje (Zapisnik broj: UP-04-26-3-015-31/20 od dana 28.01.2021. godine).

5. Relevantno tržište

U skladu sa članom 3. Zakona i čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište se određuje kao tržište određenih proizvoda koji su predmet obavljanja djelatnosti privrednih subjekata na određenom geografskom području.

Prema odredbi člana 4. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta u proizvodnom smislu, relevantno tržište obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uslovima, imajući u vidu naročito njihove bitne karakteristike, kvalitet, uobičajenu namjenu, način upotrebe, uslove prodaje i cijene.

Prema odredbi člana 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište u geografskom smislu obuhvata cijelu ili dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojoj privredni subjekt djeluje u prodaji i/ili kupovini relevantnog proizvoda pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuje od uslova tržišne konkurencije na susjednim geografskim tržištima.

U smislu navedenih odredbi Zakona i činjenicu da je Ministarstvo finansija RS-a jedino ovlašteno da daje dozvolu odnosno da izdaje licencu za obavljanje djelatnosti posredovanja kod internet igara na sreću na teritoriji Republike Srpske, kao relevantno tržište utvrđuje se tržište usluga posredovanja u plaćanju u internet igrama na sreću.

² (..)*- podaci predstavljaju poslovnu tajnu

Slijedom navedenog, relevantno tržište predmetnog postupka je tržište usluga posredovanja u plaćanju u internet igrama na sreću na teritoriji entiteta Republike Srpske.

6. Utvrđeno činjenično stanje i ocjena dokaza

Nakon sagledavanja svih relevantnih činjenica i dokaza stranaka u postupku, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo slijedeće:

Pravni osnov Podnosioca zahtjeva za pokretanje ovog postupka u smislu člana 10. stav (1) tački b) i d) Zakona, bili su navodi Podnosioca zahtjeva *da je Ministarstvo finansija RS-a, kao organ uprave oduzela pravo dosadašnjim posrednicima da obavljaju navedenu djelatnost, propisujući restriktivne uslove, značajno sprječavajući, ograničavajući i narušavajući tržišnu konkurenciju a suprotno Zakonu o konkurenciji.*

U skladu sa navedenim Konkurencijsko vijeće zaključuje:

Ministarstvo finansija RS-a je entitetski organ uprave koji obavlja upravne i druge stručne poslove, a koji se između ostalog odnose na praćenje i ostvarivanje plana razvoja Republike Srpske i dejstvo mjera tekuće ekonomske politike, izradu ekonomskih i finansijskih analiza o problemima razvoja i poslovanja pojedinih privrednih i društvenih djelatnosti i preduzeća, izradu zakonskih i podzakonskih akata iz nadležnosti Ministarstva, te obavlja druge poslove u skladu sa zakonom i drugim propisima.

Pojam privrednog subjekta, koji se u smislu Zakona o konkurenciji razlikuje od pojma privrednog subjekta u drugim propisima, je definiran članom 2. Zakona kojim je utvrđeno da su privredni subjekti u smislu Zakona:

- a) privredna društva, preduzeća i preduzetnici i njihova udruženja bez obzira na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište,
- b) organi državne uprave i lokalne samouprave, kada posredno ili neposredno učestvuju ili utiču na tržište,
- c) ostala fizička i pravna lica koja neposredno ili posredno, stalno, povremeno ili jednokratno učestvuju na tržištu, bez obzira na pravni status, na oblik vlasništva, sjedište ili prebivalište, kao što su udruženja, sportske organizacije, ustanove, zadruge, nosioci prava intelektualnog vlasništva.

Ovako definisan pojam privrednog subjekta, međutim, ograničen je na način da se traži ispunjenje i još jednog dodatnog uslova, a to je da se isti „posredno ili neposredno bave proizvodnjom, prodajom roba i pružanjem usluga, učestvuje u prometu roba i usluga i koja mogu svojim djelovanjem sprječavati, ograničavati ili narušavati tržišnu konkurenciju“.

Tako i prema evropskoj praksi, akt javne vlasti kojim se određenom subjektu povjerava monopol na vršenje određene djelatnosti komercijalnog karaktera, ne može se sankcionirati primjenom člana 101 i 102 UFEU-a, ako akt po svojoj prirodi predstavlja vršenje vlasti, pri čemu nije presudan naziv koji akt nosi i karakter subjekta kome se povjerava ekskluzivitet u obavljanju djelatnosti.

U slučaju Korin Bodson postavilo se pitanje usaglašenost monopolskih koncesija za obavljanje pogrebnih usluga na teritoriji pojedinih francuskih komuna sa evropskim pravilima konkurencije. Evropski Sud pravde je zauzeo stanovište da opština koja zaključuje ugovor o koncesiji radi ustupanja

javnih ovlaštenja koja ima na osnovu zakona nije privredni subjekt u smislu člana 101 UFEU-a te se navedeni član ne primjenjuje na francusku opštinu.³

U konkrentnom slučaju, primjenivši navedene odredbe, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da Ministarstvo finansija RS-a predstavlja organ uprave koji donošenjem pravilnika i ostalih podzakonskih akata izvršava svoja zakonom propisana javna ovlaštenja i da takve radnje nemaju ekonomski karakter koji bi opravdao primjenu pravila konkurencije te se ne može posmatrati kao privredni subjekt u smislu člana 2. stav (1) Zakona o konkurenciji.

Konkurencijsko vijeće je također utvrdilo da je privredni subjekt nCity network d.o.o. Banja Luka jedini privredni subjekt koji je u periodu od decembra 2019. godine do novembra 2020. godine imao licencu za obavljanje usluga posredovanja u plaćanju u internet igrama na sreću izdatu od strane Ministarstva finansija RS-a.

Dalje, utvrđeno je da je Ministarstvo finansija RS-a dana 05.11.2020. godine izdalo još jedno rješenje za usluge posredovanja u plaćanju u internet igrama na sreću i to privrednom subjektu Aero centar Krila d.o.o. Banja Luka, ul. Dunavska 1c, 78000 Banja Luka na period od pet godina.

Tokom postupka, utvrdivši naprijed navedeno, Konkurencijsko vijeće je utvrđivalo postojanje zabranjenog konkurentskog ponašanja u smislu eventualne zloupotrebe dominantnog položaja od strane privrednog subjekta nCity network d.o.o. Banja Luka, s obzirom na činjenicu da postojanje dominantnog položaja samo po sebi ne predstavlja povredu Zakona o konkurenciji i kao takav nije zabranjen u smislu člana 4. stav (1) Odluke o definisanju kategorija dominantnog položaja.

U bilo kojem zahtjevu za primjenu važećih odredbi o konkurenciji iz Zakona, teret dokazivanja je na stranci koja je podnijela zahtjev za pokretanje postupka u smislu člana 36. stav (1) Zakona.

Konkurencijsko vijeće, u skladu sa navedenim utvrđuje da, u periodu od decembra 2019.- novembra 2020. godine, privredni subjekt nCity network d.o.o. Banja Luka je bio jedini privredni subjekt koji je imao odobrenje Ministarstva finansija RS-a, i imao dominantni položaj na navedenom tržištu, u ovom postupku nije dokazana njegova zloupotreba.

Članom 205. stavom (1) Zakona o upravnom postupku propisano je da kad se o jednoj stvari rješava u više tačaka, a samo su neke od njih dozrele za rješavanje, i kad se pokaže svrsishodnim da se o tim tačkama riješi posebnim rješenjem, nadležni organ može donijeti rješenje samo o tim tačkama (djelimično rješenje) te je Konkurencijsko vijeće u skladu s tim i razmatralo dio Zahtjeva koji se odnosi na zloupotrebu dominantnog položaja u smislu člana 10. stav (1) tačke b) i d) Zakona.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u tački 1. dispozitiva.

7. Administrativna taksa

Podnosilac zahtjeva na ovo Rješenje, u skladu sa članom 2. Tarifni broj 107. stav (1) tačka f) Odluke o visini administrativnih taksi u vezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem („Službeni glasnik BiH“, br. 30/06, 18/11 i 75/18) je dužan platiti administrativnu taksu u ukupnom iznosu od 1.500,00 KM u korist Budžeta institucija Bosne i Hercegovine.

³ Pravo konkurencije i antitrust, prof.dr Dijana Marković-Bajalović

8. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja nije dopuštena žalba. Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema istog.

Predsjednik

Dr. Stjepo Pranjić